

Nasza Matka

Nr 05 (175) maj 2021 (rok 16)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmiłowicach

15 maja 2021 r. Beatyfikacja sługi Bożego O. Franciszka Marii od Krzyża Jordan Bazylika św. Jana na Loteranie, Rzym

Podstawowy ideał przedsięwzięcia apostołskiego o. Franciszka Marii od Krzyża Jordana o rozmachu uniwersalnym wyrażają słowa, jakie zapisał na początku swojego Dziennika Duchowego: „Wszystko dla większej chwały Bożej i dla zbawienia dusz”. Ideał ten wyrażał się w nieustannie ponawianym pragnieniu: należy głosić wszystkim Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela świata, używając wszystkich możliwych i godziwych sposobów i środków.

Ale jak się wszystko zaczęło?

Franciszek Maria od Krzyża Jordan, właściwie Jan Chrzciel Jordan urodził się 16 czerwca 1848 w Gurtweil (Niemcy) w niezbyt religijnej, biednej rodzinie. Po pierwszej komunii świętej przeżył przemianę wewnętrzną, po której zaczęła w nim kiełkować chęć zostania kapłanem. Kolejnym silnym bodźcem w jego przemianie duchowej była śmierć ojca, którą przeżył w wieku 15 lat. Ciągłe pragnienie zostania księdzem wydawało się nierealne ze względu na kondycję finansową rodziny. Z tego powodu był zmuszony rozpocząć pracę zarobkową. Najpierw przyjął się jako robotnik przy budowie kolei żelaznej na odcinku Konstancja-Waldshut-Bazylea. Po jej ukończeniu najął się jako robotnik rolny pomagając przy żniwach, później przy budowie kanału. Później zapisał się jako uczeń do majstra Hildebranda w Waldshut ucząc się zawodu malarza i tapicera. Po ukończeniu nauk odbył podróż czeladniczą, podczas której zdecydował o powołaniu do kapłaństwa.

>>>

SŁOWO BOŻE

(J 15, 9-17) *Przykazanie miłości*

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Trwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości.

To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna.

To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni jego pan, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego.

Nie wy Mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał – aby Ojciec dał wam wszystko, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje. To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali».

Nauka

Żeby rozpocząć studia seminaryjne Jordan musiał mieć skończone gimnazjum. Ze względu na wiek nie próbował rozpoczynać nauk w niższych klasach gimnazjum, ale rozpoczął prywatne nauki u księży Fryderyka Werbera i Gottfrieda Nägele z Waldshut. Po tych naukach dostał się do jednej z wyższych klas gimnazjum. Tam też po raz pierwszy zdradziły się jego niezwykle zdolności lingwistyczne. Zdolności te pozwoliły mu zdać maturę mimo bardzo nikłej wiedzy z przedmiotów ścisłych (na maturze z matematyki oddał czystą kartkę)^[potrzebny przypis]. Po ukończeniu gimnazjum rozpoczął studia teologiczne na uniwersytecie fryburskim. Podczas całej edukacji Jordan odznaczał się niezwykle pilnością i sumiennością.

Jego bezpośrednie przygotowanie do kapłaństwa przypadło w okresie kwitnącego kulturkampfu w Badenii, która była ojczyzną tego ruchu. Jan Jordan przyjął święcenia kapłańskie 21 lipca 1878 w kościele dawnego opactwa benedyktyńskiego w St. Peter koło Fryburga.

Kapłaństwo

Bezpośrednio po święceniach ksiądz Jordan wyjechał na studia do Rzymu. Już tam zdradzał chęci stworzenia nowego dzieła. W Rzymie pogłębiał swoją wiedzę i umiejętności lingwistyczne, ćwicząc zwłaszcza języki bliskiego wschodu.

8 grudnia 1881 ojciec Jordan założył Apostolskie Towarzystwo Nauczania. Jego członkowie słowem mówionym i pisaniem, wykorzystując różnorodne sposoby i środki, na wzór Apostołów mieli głosić Chrystusa na całym świecie. W 1882 nazwa została zmieniona na Katolickie Towarzystwo Nauczania, a 11 marca 1883 dzieło zostaje przekształcone w zgromadzenie zakonne, ojciec Jordan złożył śluby i przyjął imię Franciszka Marii od Krzyża. W 1893 przyjęło obecną nazwę Towarzystwo Boskiego Zbawiciela (Societas Divini Salvatoris – salwatorianie). 8 grudnia 1888 w Tivoli koło Rzymu założył Kongregację Sióstr Boskiego Zbawiciela (salwatorianki), współzałożycielką była Teresa von Wüllenwebe

Proces beatyfikacyjny

Sługa Boży Ojciec Franciszek Maria od Krzyża Jordan zmarł i został pochowany w Tifers w Szwajcarii 8 września 1918, po ekshumacji w 1956 jego szczątki przewieziono i złożono w kaplicy domu generalnego salwatorianów w Rzymie. Proces beatyfikacyjny rozpoczął się w 1942. 14 stycznia 2011 Benedykt XVI zlecił Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych wydanie dekretu o heroicznosci cnót.^[1] Prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych kard. Angelo Amato 19 marca 2011 promulgował w domu generalnym Salwatorianów w Rzymie dekret potwierdzający heroicznosc cnót ojca Franciszka Marii od Krzyża Jordana.

Niektóre myśli Ojca Jordana...

„Żadna ofiara, żaden krzyż,
żadne cierpienie, żadne opuszczenie,
żaden smutek, żadna napaść,
w ogóle nic niech nie będzie
dla ciebie zbyt trudne
dzięki łasce Bożej”

„Dopóki Bóg nie jest
wszędzie wielbiony,
nie wolno ci
ani na chwilę spocząć”

Módl się zawsze
z najgłębszą pokorą
i z największym zaufaniem.
Niech cię nic
od tego nie powstrzyma”

„Dopóki Królowa
Nieba i Ziemi
nie jest wszędzie wychwalana
nie wolno Ci
ani na chwilę spocząć”

**Z głębokim smutkiem
przyjeliśmy wiadomość o śmierci**

Grzegorza Bubala

**który zmarł w dniu 24 kwietnia 2021,
przeżywszy 61 lat.**

**Wyrazy żalu i współczucia
Rodzinie i Bliskim**

Składają Proboszcz i Parafianie

Śp. Pan Grzegorz Bubala przez 16 lat był redaktorem naszej gazetki parafialnej „Nasza Matka”. Dzięki jego systematyczności i kompetencjom gazetka parafialna ukazywała się regularnie. Jako parafia jesteśmy bardzo wdzięczni za ten wkład w życie nasze wspólnoty.

Pan Grzegorz był także nadzwyczajnym szafarzem Komunii św. w naszej parafii. Tworzył też Radę Parafialną, będąc zastępcą ks. proboszcza.

Niech nasza wdzięczność wyrazi się w naszej indywidualnej i wspólnotowej modlitwie za Jego duszę. Bóg zapłać Panie Grzegorzu!

Strona Żywego Różańca

Intencje Papieskie 2021

Maj 2021

Intencja powszechna - Świat finansów.

Módlmy się, aby odpowiedzialni za finanse współpracowali z rządami w celu uregulowania sfery finansowej i chronienia obywateli przed jej zagrożeniami.

Nabożeństwa majowe

Litania loretańska do Najświętszej Maryi Panny

Zapraszamy serdecznie!!!

Pon., wt., śr. po mszy o g. 8:00

Czw., pt., sob. o g. 17:30

Niedziela o g. 14:00

***" Chwalcie z nami Panią Świata
Jej dłoń nasza wieniec splata"***

INTERCJE MSZALNE

Maj 2021

Sobota 18 ⁰⁰	1 maja	Niedziela Wniebowstąpienie	16 maja
Niedziela 5 Wielkanocna 8 ⁰⁰	2 maja	8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰	W int. Aleksandry Bąk z ok. ur. o opiekę MB Częstochowskiej i św. Józefa	10 ⁰⁰	
14 ³⁰		14 ³⁰	R. Kołodziej
Poniedziałek Królowej Polski 8 ⁰⁰	3 maja	Poniedziałek 8 ⁰⁰	17 maja
10 ⁰⁰			
14 ³⁰		Wtorek 8 ⁰⁰	18 maja
15 ³⁰		Środa 8 ⁰⁰	19 maja
Wtorek 8 ⁰⁰	4 maja	Czwartek 18 ⁰⁰	20 maja
Środa 8 ⁰⁰	5 maja	Piątek 18 ⁰⁰	21 maja
Czwartek 18 ⁰⁰	6 maja	Sobota 18 ⁰⁰	22 maja
Piątek 18 ⁰⁰	7 maja	Niedziela Zesłanie Ducha Świętego	23 maja
Sobota 18 ⁰⁰	8 maja	8 ⁰⁰	
Niedziela 6 Wielkanocna 8 ⁰⁰	9 maja	10 ⁰⁰	R. Kuś
10 ⁰⁰	R. I rocz. I Kom. Św	14 ³⁰	
14 ³⁰	R. Golec	Poniedziałek 8 ⁰⁰	24 maja
Poniedziałek 8 ⁰⁰	10 maja	Wtorek 8 ⁰⁰	25 maja
Wtorek 8 ⁰⁰	11 maja	Środa 8 ⁰⁰	26 maja
Środa 8 ⁰⁰	12 maja	Czwartek 18 ⁰⁰	27 maja
Czwartek 18 ⁰⁰	13 maja	Piątek 18 ⁰⁰	28 maja
Piątek 18 ⁰⁰	14 maja	Sobota 18 ⁰⁰	29 maja
Sobota 18 ⁰⁰	15 maja	Niedziela Najświętszej Trójcy	30 maja
		8 ⁰⁰	
		10 ⁰⁰	
		14 ³⁰	
		Poniedziałek 8 ⁰⁰	31 maja

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Maj 2021 – Wrzesień 2021

sobota 15 maj 2021	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
sobota 29 maj 2021	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania
sobota 12 czerwiec 2021	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
sobota 26 czerwiec 2021	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
sobota 10 lipiec 2021	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
sobota 24 lipiec 2021	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
sobota 7 sierpień 2021	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania
sobota 21 sierpień 2021	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
sobota 4 wrzesień 2021	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela

Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie (pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)

Kącik kulinarny: Szybkie ciasto z czerwonej fasoli

Składniki:

- puszka czerwonej fasoli
- 1 banan
- 2 jajka
- 3 łyżki miodu
- 1 łyżeczka proszku do pieczenia lub sody oczyszczonej
- 2 łyżki kakao

Dodatkowo na polewę:

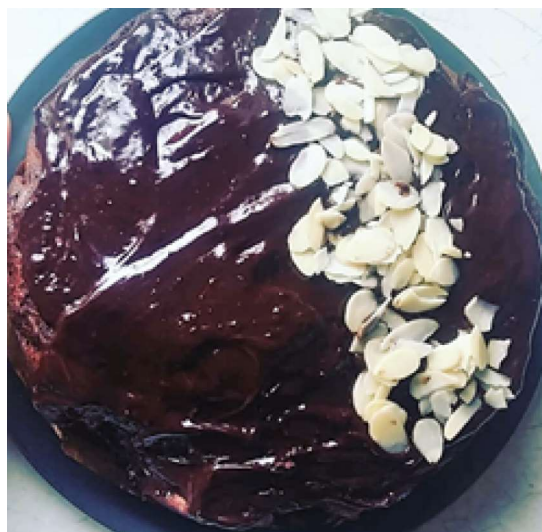
- czekolada mleczna lub gorzka
- 3-4 łyżki mleka
- słonecznik lub płatki migdałów

Wykonanie:

Fasolę czerwoną bez zalewy zblendować z pozostałymi składnikami. Piec przez 30 min. w temp 180 st.

W garnuszku na małym ogniu rozpuścić czekoladę z odrobiną mleka. Polać gorącą polewą schłodzone ciasto i posypać uprażonym słonecznikiem lub płatkami migdałów.

W garnuszku na małym ogniu rozpuścić czekoladę z odrobiną mleka. Polać gorącą polewą schłodzone ciasto i posypać uprażonym słonecznikiem lub płatkami migdałów.

Kącik poezji

Śpieszmy się

Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
zostaną po nich buty i telefon głuchy
tylko to co nieważne jak krowa się wlecze
najważniejsze tak prędkie że nagle się staje
potem cisza normalna więc całkiem nieznośna
jak czystość urodzona najprościej z rozpacz
kiedy myślimy o kimś zostając bez niego.

Nie bądź pewny że czas masz bo pewność niepewna
zabiera nam wrażliwość tak jak każde szczęście
przychodzi jednocześnie jak patos i humor
jak dwie namiętności wciąż słabsze od jednej
tak szybko stąd odchodzą jak drozd milkną w lipcu
jak dźwięk trochę niezgrabny lub jak suchy ukłon
żeby widzieć naprawdę zamykają oczy
chociaż większym ryzykiem rodzić się niż umrzeć
kochamy wciąż za mało i stale za późno

Nie pisz o tym zbyt często lecz pisz raz na zawsze
a będziesz tak jak delfin łagodny i mocny

Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
i ci co nie odchodzą nie zawsze powrócą
i nigdy nie wiadomo mówiąc o miłości
czy pierwsza jest ostatnia czy ostatnia pierwsza.

ksiądz Jan Twardowski

Wyjść «poza» (Mk 1, 29-39)

KS. FABIO ROSINI (L'Osservatore Romano Nr 3 2021)

Pandemia trwa, a my czekamy na uzdrowienie. Ale dlaczego chcemy wyzdrowieć?

Dlaczego chcemy dobrze się czuć? Zdrowie dla samego zdrowia to jedynie przetrwanie. Jezus wychodzi z synagogi i idzie do domu Szymona. Jest to symboliczne przejście w początkach Kościoła — od sacrum do tego, co domowe, wszędzie tam, gdzie znajdują się czciciele w Duchu i prawdzie, ponieważ nie istnieją już konkretne miejsca zbawienia. W tym domu Jezus znajduje cierpienie człowieka — teściowa Szymona zostaje uzdrowiona z gorączki, a oznaką zdrowia jest to, że zaczyna służyć.

Czym zatem była ta gorączka? Była tym, co trzymało tę kobietę z dala od służby. Czyli od miłości.

Opowiadanie toczy się dalej, kończy się czas szabatu i do tego domu wpada tłum. Tak jest zawsze — kiedy Kościół daje znaki nowego życia, pojawia się mnóstwo ludzi.

Zbawienie, którego szukają ci ludzie, ma początek poza szabatem, który w kalendarzu hebrajskim kończy się wraz z zachodem słońca. To zbawienie wykracza poza zasady religijne, poza bezsilność prawa, które nie potrafi leczyć. To nowy czas Jezusa, dzień po szabacie, ten, w którym się zmartwychwstaje. Dochodzi do wielu uwolnień i uzdrowień. Jednak zadajmy sobie jeszcze raz pytanie: dlaczego chcemy wyzdrowieć? Pan Jezus wstaje przed świtem, ukrywa się i modli. Przebywa z Ojcem, przeżywa w Nim tajemnicę tego, co się dzieje.

Wszyscy Go szukają, a jest to oczywiste — przy takim rezultacie powinien się cieszyć powodzeniem.

Jego odpowiedź brzmi: «Pójdźmy gdzie indziej, do sąsiednich miejscowości, abym i tam mógł nauczać, bo po to wyszedłem» W bliskości z Ojcem, gdzie znajduje się nasza prawdziwa tożsamość, odnajdujemy to, co naprawdę się liczy, i uwalniamy się z pułapki oczekiwań innych wobec nas. Pomyślmy — gdyby Jezus tam został, aby cieszyć się sukcesem, nigdy by do nas nie przyszedł. Od miasteczka do miasteczka dotarł do końca swojej misji, którą jest zbawienie każdego człowieka. Nie tylko Kafarnaum.

Zainstalować się gdzieś i przetrwać czy pójść dalej? Uzdrowienie to zdobycz czy powołanie do wielkości? Jeśli zaczyna się od Ojca, wszystko może stać się misją, wszystko może stać się tym błogosławionym «poza».

L'OSSERVATORE ROMANO

Unicuique suum

Non praevalent

· Watykan ·

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: **Grzegorz Bubala**

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiłowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)

Nr konta naszej parafii w Mikołowskim Banku Spółdzielczym:

90 8436 0003 0000 0026 8112 0001